

55, Türkiye Jeoloji Kurultayı
55th Geological Congress of Turkey

**BiY DAĞLARI KARBONAT PLÂTFORMUNUN GEÇ KRİTASI EVRİMİ:
KORKUTELİ ALANI (BATI TOROSLAR)**

Bilal SARI, Sacit ÖZER

Dokuz Eylül Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, 35100, Bornova İzmir

Korkuteli (Antalya) alanındaki (Bey Dağları otoktonunun orta bölümü) Üst Kretase karbonatları, platformun evrimi ve gömülmesine bağlı olarak, önemli stratigrafik kesiklikler ve fasiyes değişimleri göstermektedir. Üst Kretase karbonatları üzerinde yapılan biyostratigrafik çalışmalar, siğ, yarıpelajik ve pelajik ortamlarda çökelişi işaret eden veriler sunmaktadır.

Bey Dağları formasyonu, Üst Kretase istifinin tabanını oluşturur ve alttan üste doğru neritik karbonatlar ve yarıpelajik karbonatlardan oluşur. Formasyonun neritik bölümü, gel-git ortamında çökelmiş platform tipi neritik kireçtaşlarından yapıldır ve 600 metre kalınlığında bir istif oluşturur, Rudist ve bentonik foraminifer toplulukları Senomanîyen=erken Santonîyen yaşını işaret eder, 15 metre kalınlığındaki masif yarıpelajik kireçtaşları, neritik kireçtaşlarını dereceli olarak üstler ve Bey Dağları formasyonunun üst bölümünü oluşturur. Sferoidallerin eşlik ettiği fakir planktonik foraminifer faunası orta-geç Santonîyen yaşını işaret eder, Akdağ formasyonu 75 metre kalınlığında bir istif oluşturan plaket!!, çörtlü pelajik kireçtaşlarından oluşur ve Bey Dağları formasyonunun farklı stratigrafik düzeylerini koşut uyumsuz olarak üstler. Zengin planktonik foraminifer topluluğu, geç Kampanîyen-orta Maastrîhtîyen zaman aralığında havza koşullarında çökelişi işaret eder. Paleojen yaşlı pelajik marnlar Üst Kretase istifinin farklı stratigrafik düzeylerini koşut uyumsuz olarak üstler. Alt ve orta Kampanîyen, üst Maastrîhtîyen ve Paleojen'in en alt bölümü (Danîyen?) tüm ölçülü stratigrafi kesitlerinde eksiktir.

Bey Dağları karbonat platformunun Korkuteli bölümünde gel-git koşulları, Senomanîyen'den erken Santonîyen'e kadar sürmüştür. Erken Santonîyen'in sonunda platformun az oranda çökmesi, Santonîyenin sonuna kadar sürecek yarıpelajik bir ortama neden olmuştur. Geç Santonîyenin sonunda deniz suyundaki karbonat azlığı nedeniyle çökelişin olmaması, bir 'sert zemin' oluşmasına neden olmuştur. Erken-orta Kampanîyen regresyon, yüzeyleme ve aşınma dönemidir, Geç Kampanîyen-orta Maastrîhtîyen boyunca platformda havza koşulları egemen olmuştur, Santonîyen-Kampanîyen döneminde platformun gömülmesine ve yüzeylemesine 'kısa süreli ana deniz seviyesi değişimleri' neden olduğu düşünülmektedir. Orta Maastrîhtîyen'in sonunda, bölgesel sıkışma ve 'kısa süreli ana deniz seviyesi düşmesi' sonucu ikinci ve ani bir regresyon gelişmiştir, İstifte üst Maastrîhtîyen ve Paleojen'in en alt bölümü (Danîyen?) eksiktir. Bu dönemde aşınma Bey Dağları formasyonunun neritik kireçtaşlarına kadar ulaşmıştır.

55, Türkiye Jeoloji Kurultayı
55th Geological Congress of Turkey

LATE CRETACEOUS EVOLUTION OF THE BEY DAĞLARI CARBONATE
PLATFORM: KORKUTELİ AREA (WESTERN TÀURIPES)

Upper Cretaceous carbonates in the Korkuteli (Antalya) area (middle part of the Bey Dağları autochthonous unit) shows important stratigraphic breaks and facies changes related to the evolution and drowning of the platform. Biostratigraphic studies on the Upper Cretaceous carbonates yielded the data of deposition in neritic, hemipelagic and pelagic environments.

Bey Dağları formation forms the base of the Upper Cretaceous sequence and can be divided into two parts in ascending order as neritic limestones and hemipelagic limestones. Neritic part of the formation is made up of platform-type neritic limestones deposited in a peritidal environment and forms a 600 m-thick sequence. Rudist and benthonic foraminifera associations suggest a Cenomanian-early Santonian age. 15 m-thick massive hemipelagic limestones gradually overlies the neritic limestones and form the upper part of the Bey Dağları formation. Poor planktonic foraminifera fauna accompanied by abundant spheruloids indicate middle-late Santonian. Akdağ formation consists of thin bedded, cherty pelagic limestones forming 75 m-thick sequence and disconformably overlies the different stratigraphic levels of the Bey Dağları formation. Rich planktonic foraminifera association suggest a deposition in basinal conditions during late Campanian-middle Maastrichtian. Paleogene pelagic marls disconformably overlies the different stratigraphic levels of the Upper Cretaceous sequence. Lower and middle Campanian, upper Maastrichtian and lowermost Paleogene (Danian ?) are absent in all measured stratigraphic sections.

Peritidal environment persisted from Cenomanian to early Santonian in the Korkuteli part of the Bey Dağları carbonate platform. Slight drowning of the platform by the end of the early Santonian created a hemipelagic environment that would last to the end of the Santonian. Nondeposition because of starvation resulted in formation of a hardground at the end of late Santonian. Early-middle Campanian is the regression, subaerial exposure and erosion time, Basinal conditions covered the platform during late Campanian-middle Maastrichtian. Short-term major sea-level changes may have caused the drowning and exposure of the platform during Santonian and Campanian. Second and sudden regression took place at the end of middle Maastrichtian because of regional compression and short-term major sea-level fall. Upper Maastrichtian and lowermost part of the Paleogene (Danian?) are absent in the sequence. Erosion reached to the neritic limestones of the Bey Dağları formation.